

תלמודו בידו

דף טז עמוד א

א] לבית הלל, מה דין הולד של צרת ערוה שנתייבמה ?

ב] האם "בן הרכינס" התיר לצרת הבת להתייבם ?

ג] לאחר כיבוש משה, האם שביעית, תרומות ומעשרות נוהגים בארץ עמון ומואב, ומדוע ?

ד] בזמן בית שני, האם ארץ עמון ומואב נתקדשו ?

ה] האם מקבלים גרים מן הקרתויים ומן הקרדויים ?

א] חכמים: ממזר, שיש ממזר מחייבי כריתות.

ר' יהושע: אינו ממזר, שיש ממזר רק מחייבי מיתות בית דין. אך פגום לכהונה, מקל וחומר מאלמנה לכהן גדול. (עיין דף טו: אות ג)

ב] יונתן בן הרכינס: התיר. חריף היה ומתלמידי בית שמאי, והיו לו שלש מאות תשובות שהיא מותרת, ועל פיו נהגו כנגד דעת רבים.

ר' דוסא בן הרכינס [אחיו הגדול]: פסק כבית הלל שצרת הבת אסורה. ואף נשבע שקיבל מחגי הנביא שצרת הבת אסורה.

ג] נתקדשו ארץ עמון ומואב בקדושת ארץ ישראל, ונהגו בהן שביעית, תרומות ומעשרות. וכשגלו בטלה קדושתן, שקדושה ראשונה לא קידשה לעולם.

ד] לא קדשום עולי בבל, כדי שלא תנהג בהן שביעית, ויסמכו עליהן עניים להשכיר את עצמם לחרוש ולקצור בהן בשביעית.

אך תקנו חכמים לעשר מעשר ראשון ועני בשביעית, וכן להניח לקט שכחה ופאה. כדי שתהיה פרנסה לעניי ארץ ישראל, שאין להם מה לאכול בשביעית.

ה] קרתויים: אין מקבלים, משום שהם ממזרים ישראלים שנטמעו שם.

קרדויים: יש אומרים שאין לקבל מהם גרים, כי הם ממזרים מבנות ישראל שנבעלו לגויים. אמנם קבלה מחגי הנביא שמקבלים מהם גרים.